

דברי הספד – דוד ריטבו ז"ל

נטמן 18/12/09

באנו לכאן להפרד מחברנו דוד רטבו ז"ל שהלך לעולמו בגיל 82. דוד נולד בליטה בשנת 1927 וכשהיה בן שנה הגיע עם משפחתו לברזיל. דורה ודוד שגרו באותה שכונה הכירו, התאהבו והתחתנו אבל רק כשהיו להם כבר 2 ילדים, ישראל והידי, החליטו לעלות לארץ לפי הצעת אחיו של דוד, שהיה אז בתנועה. הם הצטרפו לחלק השלישי של הגרעין השישי והיו המשפחה הראשונה שהגיעה אלינו עם ילדים, במאי 1956. למרות שמשום מה, לא היו ברשימת הבאים, לפי רכזת הקליטה דאז לאה טלנברג, קבלו צריף ישן רעוע כמו כולם.

דוד החל מיד לעבוד בשדה, בכל מיני עבודות. אבל בעיה רצינית צצה – דוד לא התרגל לאוכל, במיוחד לארוחת הבוקר – עגבניות? מלפפונים? לחם שחור? קפה בטעם מפוקפק? לברזילאי שרגיל לאכול לחם לבן טרי עם חמאה וקפה טוב זה היה ממש אסון. מרוב מיחושים דוד פנה אפילו לרופא אך לא היה מה לעשות – והמציאות עשתה את שלה. כמה חודשים אחרי שהגיעו, בנובמבר, נולד להם בן שלישי קלמן ובשנת 1963, נולד בני הבן האחרון. דוד היה מסור לעבודתו, עבד גם בקרמיקה, היה נהג בית ועבד גם בתחנת הדלק. אני זוכרת אותו בין היתר מסייע אותנו לגיוסים בפרדס, במשאית המפורסמת של אז גונגה דין. הם היו הזוג הראשון שהתנדב לצבא. התנדבות שקיימת עד היום. מה שאפיין אותו היתה צניעותו, לא ריכל ושנא ויכוחים, המוטו שלו היה "תנו לי לחיות אל תתערבו בחיים שלי ואני לא אתערב בחיים שלכם". היה עדין ואדיב. אהב שקט אך מעל הכל אהב טיולים, שמש ומים. היה מסוגל להיות בים שעות רבות ברציפות, כמו דג בשנת 1992, בגיל 70, עבר ניתוח ראשון, ואז החלו בעיות בריאותיות לפקוד אותו ברציפות, ללא רחמנות. רק עקשנותו עזרה לו להתגבר. בין היתר עבר 3 ניתוחי ראש. במצב הקשה הזה התנהג בגבורה ובכבוד. תמיד השתדל בכוחות עצמו להתגבר על המכשולים, והבנים טיפלו בו לתפארת. לפני מספר שנים נכנסה לחיי הזוג העובדת הזרה – בטי- שהפכה מיד להיות בת שלו. היא הצליחה להרגיע אותו. היא הייתה בשבילו הבית. תודה בטי!

דוד, בעצב גדול אנחנו המשפחה והחברים נפרדים ממך. יהי זכרך ברוך!